

1. Havet.

(Nordahl Rolfsen.)

Allegro molto marcato.

SANG.

PIANO.

Skjær og s! Hav og sjø

sta-dig paa dø-ren trom-mer; lo-sen lig-ger med flag paa top

u-den-for dø-ren og luk-ker op for al-le ski-be som

cresc.

kom-mer.

Ska - ge - rak - man - ge tak! du kan va - ske om kin - det; Is - hav, Nord - sjø. At -

lan - ter - hav! Sne og skod - de og grund og grav er hos al - le at fin - de.

Ud fra led, hus og fred

sei - ler de nor - ske gut - ter; pløi - er sjø - en og pas - ser sit, en - ten ha - vet er

blaat el - ler hvidt; sei - ler til li - vet slut - ter.

2. Sang til juletræet.

(Johan Krohn.)

Andantino semplice.

SANG.

PIANO.

1. Du
2. Den
3. Om

grøn - - ne, glit - ren - de træ, god dag! Vel
før - - ste jul, i et frem - med land, sin
Je - - sus - bar - net for - tal - te mor saa

kom - - men, du, som vi ser saa gjer - ne, med
sto - - re stjer - ne Vor - her re tænd - te; den
man - - gen af - ten vi sad her hjem - me; vi

ju - le - lys og med nor - ske flag og høit i top - pen den
 skul - de vi - se vor jord, at hán den lil - le Je - sus til
 kan hans bud og hans mil - de ord, vi ved, at al - drig vi

a tempo
ritard. *pp molto trang.*

blan - ke stjer - ne! Ja, den maa skin - ne, for den skal min - de os
 ver - den send - te. I stjer - ne - glan - sen gik eng - le - dan - sen om
 dem maa glem - me. Naar stjer - nen skin - ner, om ham os mun - der vort

a tempo
ritard. *pp molto trang.*

om _____ vor Gud! _____
 Bet - - - le - hem. _____
 ju - - - le - træ! _____

3. Lok.

(Bjørnson.)

Allegro leggiero.

SANG.

Kom, buk - ken . til gut - ten, kom,

PIANO.

p

kal - ven til mor, kom, mjau - en - de kat - ten i

pp ten.

sne - hvi - de skor, kom, and - un - ger gu - le, kom frem i - fra

pp

ritard.

skju - let, kom, kyl - lin - ger smaa som nep - pe kan gaa, kom,
a tempo

ritard.

*

du - er - ne mi - ne med fjæ - re - ne fi - ne! Se græs-set er

vaadt; men so - len gjør godt, og tid - lig, tid - lig

poco
er det paa som - mern, men rop paa hø - sten, saa kom -

- mer'n!
pp

4. Fiskervise.

(Ved Petter Dass.)

Presto con brio.

SANG.

PIANO.

Det hæn - der vel of - te, du ka - ster fra

tof - te dit sno - re fra bord,

men har ik - ke lyk - ke til flyn - dren at

ryk - ke med an - gel og snor. Ti

flyn - dren, som lak - sen, hun bi - der ei strak - sen, er hel - ler lidt
fz *p*

sen. Jeg kjen - der de dren - ge som sid - det har læn - ge, fik
fz *p*

al - drig et - ben. Naar sno - ret er run - den og sän - ket til
fz *rit.e dim. poco a poco*
rit.e dim. poco a poco

bun - den, staar lyk - ken hos Gud. Han gi - ver ei skar - net; kast
ritard. sempre
ritard. sempre

Andante. *pp* **Tempo I.**

der - for kun gar - net i Je - su navn ud! Gud sig - ne din

an - gel, at ei den har man - gel paa torsk el - ler skrei!

Og gid han maa fo - re til dig og dit

snø - re den lev - re - de sei!

5. Kveld-sang for Blakken.

(Nordahl Rolfsen.)

Allegretto.

SANG.

Fo - la, fo - la, Blak - ken!
Far han ka - sted frak - ken;
Fo - la, fo - la, Blak - ken!

PIANO.

Nu er Blak - ken god og træt; Blak - ken skal bli god og mæt. Aa
Blak - ken kan ei ka - ste sin, svet - ter i det gam - le skind, den
Gaar du ind i stal - den din, kom - mer ves - le gut - ten ind og

fo - la, fo - la, Blak - ken!
snil - de, snil - de Blak - ken.
klap - per dig paa nak - ken.

Uf, den lei - e
Snart skal Blak - ken
Ser du gut - ten

bak - ken og den lan - ge, styg - ge hei! Den var rig - tig
 so - ve ik - ke me - re slit i dag, ik - ke me - re
 smi - le? ho - rer du det bud han har? Han skal hil - se

dryg for dig, du gam - le, gam - le Blak - ken.
 sæ - le - gnag! Og ik - ke me - re traas - ve!
 dig fra far: I mor - gen skal du hvi - le.

a tempo molto tranqu. *ritard. poco a poco al fine.*
 Drøm om det, du Blak - ken: Ba - re æ - de, ba - re staa, — kan - ske rundt paa
a tempo molto tranqu. *ritard. poco a poco al fine.*

tu - net gaa med ves - le - gut paa nak - ken.

6. De norske fjelde.

(Nordahl Rolfsen.)

Allegretto.

SANG.

1. I - fald du føl - ger mig o - ver
 2. Vi har saa li - det af a - ger -
 3. I Gud - brands - da - le - ne først vi
 4. Og nord paa Dov - re, paa vi - de
 5. Men vil du vi - de, hvor bedst du
 6. Da skal vi sid - de ved Gli - tre -

PIANO.

hei - en, saa skal jeg vi - se dig sæ - ter - vei - en, saa skal vi
 flek - ker, og me - re er det som sko - gen dæk - ker; men fjel - det
 fri - ster: der vok - ser fu - ru paa høj - e ri - ster; der faar vi
 vid - der, der er det Sne - hæt - ta mæg - tig sid - der; hun sid - der
 fin - der de fag - re fly - er, de fi - ne tin - der, saa følg mig
 tin - den, hvor skod - den vi - ger saa smaat for vin - den; da skal det

fa - re i fjel - det ind, hvor so - len gyl - der den hvi - de
dæk - ker nok al - ler mest - i nord og sør - og i - sær i
krab - be os fod for fod; - saa har vi Ron - da - ne midt i -
rumt paa sin dron - ning - stol, og hun har svøbt sig i sne og
ind un - der Jo - tun - fjeld en rig - tig skin - nen - de som - mer -
hvi - ske i hjer - tet dit: „Aa nei, aa nei! aa, er det - te

ritard.

tind, hvor so - len gyl - der den hvi - de tind.
vest, i nord og sør - og i - sær i vest.
mod; saa har vi Ron - da - ne midt i - mod.
sol, og hun har svøbt sig i sne og sol.
kveld, en rig - tig skin - nen - de som - mer - kveld.
mit?“ „Aa nei, aa nei! aa, er det te mit?“

ritard. *a tempo*

7. Fædrelands-salme.

(Efter Runeberg ved Nordahl Rolfsen.)

Andante religioso.

SANG.

Du Her - re, som er sterk og stor, du ver - ge vo - re fæ - dres

PIANO.

jord! Vær du vort skjold i fred og strid, i sor - gens og i

SANG.

glæ - dens tid. Her ser vi hvad os hu - ger bedst, her

har vi hvad vi el - sker mest, det land ei fin - des, fjernt og nær, som
ff > > > >

er for os, hvad det - - te er. — Ja skjerm, o Gud, vort kjæ - re
dim. > > > >

land fra fjeld til fjeld, fra strand til strand, sæk o - ver det din
ff > > >

mil - de vagt, lig mor - gen - dugg paa en - - gen lagt. — Du
dim. > > > >

ver - ne og vel - sig - ne hver som er det tro og har det
 kjær; men den som s - de vil dets fred, ham
 slaa du i din vael - - de ned. — Du
 løf - ted det af mør - ke op, som blom - sten af en luk - ket

knop; til sid - ste stund, du Her - re Gud, lad

ff

det i lys faa vok - - se ud. — Men ly - set er dit e - get

dim.

ord, en sol for him - mel og for jord; lad den i al sin

ff

glans faa staa og al - drig me - re fra os gaa. —

dim.